

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/186/2018
Identifikačné číslo spisu:	5708204780
Dátum vydania rozhodnutia:	28.02.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:5708204780.4

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobcu U. G., nar. XX. XX. XXXX, bývajúceho v V., G., zastúpeného Advokátskou kanceláriou LEAGLE s. r. o., so sídlom v Liptovskom Mikuláši, Kuzmányho 3997, v mene ktorej koná konateľ a advokát Mgr. Martin Krajčí, proti žalovanému U. I., nar. XX. XX. XXXX, bývajúcemu v V., zastúpenému advokátskou kanceláriou A|K|K|L advokáti s. r. o., so sídlom v Bratislave, Miletičova 5B, v mene ktorej koná konateľ a advokát Mgr. Peter Lukášek, o zaplatenie 165 969,59 Eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 9C/45/2009, o dovolaniach žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 27. februára 2014 sp. zn. 9Co/494/2013 a proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 23. februára 2017 sp. zn. 9Co/274/2016, takto

rozhodol:

Dovolania odmieta.

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 27. februára 2014 sp. zn. 9Co/494/2013 potvrdil odvolaním napadnutý výrok rozsudku Okresného súdu Martin (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) z 29. mája 2013 č. k. 9C/45/2009-607, ktorým prvoinštančný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 165 969,59 Eur v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Napadnutý výrok rozsudku v časti priznaného príslušenstva zrušil a vec v tejto časti vrátil prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie.

2. Odvolací súd ďalej rozsudkom z 23. februára 2017 sp. zn. 9Co/274/2016 potvrdil rozsudok prvoinštančného súdu zo 14. apríla 2016 č. k. 9C/45/2009-958 vo výroku, ktorým uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 6 464,72 Eur a rozhodol o priznaní nároku na náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi v plnom rozsahu.

3. Žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) doručil súdu dňa 14. 05. 2018 (odoslané poštou dňa 11. 05. 2018) proti obom vyššie uvedeným rozsudkom dovolania a zároveň sa návrhmi z 11. mája 2018, doručenými prvoinštančnému súdu 14. mája 2018, domáhal v oboch prípadoch odpustenia zmeškania lehoty na

podanie dovolania. O uvedených návrhoch rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením z 30. januára 2019 sp. zn. 6 Cdo 185/2018, 6 Cdo 186/2018 tak, že návrhy na odpustenie zmeškania lehoty zamietol.

4. Najvyšší súd ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o dovolaní [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)] sa v prvom rade zaoberal tým, či dovolateľ podal dovolania v zákonom stanovenej lehote a dospel k záveru, že obe dovolania boli podané oneskorene.

5. Podľa § 393 ods. 1 C. s. p. odvolací súd v písomnom vyhotovení rozhodnutia uvedie označenie súdu, mená a priezviská sudcov rozhodujúcich vo veci, presné označenie strán a ich zástupcov, iných subjektov, označenie prejednávanej veci, výrok, odôvodnenie, poučenie o prípustnosti dovolania, lehote na podanie dovolania, o náležitostiach dovolania a povinnom zastúpení advokátom v dovolacom konaní, deň a miesto vyhlásenia.

6. Podľa § 427 ods. 1 C. s. p. dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

7. Podľa § 427 ods. 2 C. s. p. dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

8. Podľa § 121 ods. 3 C. s. p. lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca.

9. Podľa § 121 ods. 4 C. s. p. ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

10. Podľa § 110 ods. 1, prvá veta, C. s. p. ak má strana zástupcu so splnomocnením na celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi.

11. V posudzovanej veci bol rozsudok Krajského súdu v Žiline z 23. 02. 2017 sp. zn. 9Co/274/2016 doručený žalovanému do vlastných rúk dňa 06. 04. 2017. Zákonom stanovená dvojmesačná lehota na podanie dovolania skončila uplynutím dňa 06. 06. 2017. Dovolateľ však dovolanie odoslal súdu až dňa 11. 05. 2018, t. j. po uplynutí zákonom stanovenej lehoty na podanie tohto mimoriadneho opravného prostriedku a to aj napriek správnomu poučení odvolacieho súdu o lehote na podanie dovolania. Jeho návrh na odpustenie zmeškania lehoty bol uznesením najvyššieho súdu z 30. januára 2019 sp. zn. 6 Cdo 185/2018, 6 Cdo 186/2018 zamietnutý.

12. Na základe uvedeného najvyšší súd dovolanie dovolateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 23. 02. 2017 sp. zn. 9Co/274/2016 ako oneskorene podané odmietol [§ 447 písm. a) C. s. p.].

13. Proti rozsudku odvolacieho súdu z 27. 02. 2014 č. k. 9Co/494/2013 podal dovolateľ dovolanie poštou dňa 11. 05. 2018, teda už za účinnosti zák. č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“), ktorú uvedený zákon nadobudol 1. júla 2016. Keďže však lehota na podanie dovolania začala plynúť ešte pred nadobudnutím účinnosti Civilného sporového poriadku, splnenie podmienky včasného podania dovolania bolo potrebné v záujme zachovania zásady právnej istoty posúdiť podľa právneho stavu platného a účinného v čase začatia plynutia lehoty na podanie dovolania, t. j. podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Dôvodom na takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základného procesnoprávneho princípu o spravodlivej ochrane porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane legitímnych očakávaní sporových strán, v tomto konkrétnom prípade vo vzťahu k splneniu základných procesnoprávnych podmienok dovolacieho konania, medzi ktoré nesporne patrí práve včasnosť podania

dovolania.

14. Podľa § 240 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O. s. p.“) účastník mohol podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Ak odvolací súd vydal opravné uznesenie, plynula táto lehota od doručenia opravného uznesenia.

15. Podľa § 240 ods. 2 O. s. p. zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nebolo možné odpustiť. Lehota bola však zachovaná, ak sa dovolanie podalo v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

16. Podľa § 57 ods. 2 O. s. p. platilo, že lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končili sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhodoval s dňom, keď došlo ku skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci nebolo, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadol na sobotu, nedeľu alebo sviatok, bol posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

17. Podľa § 57 ods. 3 O. s. p. lehota bola zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobil úkon na súde alebo podanie odovzdalo orgánu, ktorý mal povinnosť ho doručiť.

18. V prípade dovolania dovolateľa proti rozsudku odvolacieho súdu z 27. februára 2014 sp. zn. 9Co/494/2013 bolo dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu doručené právnomu zástupcovi žalovaného do vlastných rúk dňa 05. 08. 2013, právnomu zástupcovi žalobcu 13. 08. 2013 a teda právoplatnosť nadobudlo dňa 13. 08. 2013 (§ 159 ods. 1 O. s. p.). V uvedenom čase účinný O. s. p. stanovoval na podanie dovolania jednomesačnú lehotu plynúcu od nadobudnutia právoplatnosti napádaného rozhodnutia. Táto lehota teda skončila uplynutím dňa 13. 09. 2013. Dovolateľ však doručil dovolanie dovolaciemu súde až dňa 14. 05. 2018 (odoslané poštou 11. 05. 2018), teda zjavne oneskorene. Najvyšší súd rozhodol o dovolateľom podanom návrhu na odpustenie zmeškania lehoty uznesením z 30. januára 2019 sp. zn. 6 Cdo 185/2018, 6 Cdo 186/2018 tak, že návrh zamietol. V danom prípade tak ide o dovolanie podané po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, preto dovolací súd aj toto dovolanie ako oneskorene podané odmietol [§ 447 písm. a) C. s. p.].

19. V dôsledku odmietnutia dovolaní, ktoré procesne zaviniť dovolateľ, vzniklo žalobcovi právo na náhradu trov dovolacieho konania (§ 256 ods. 1 C. s. p. per analogiam). Najvyšší súd mu však ich náhradu nepriznal, pretože mu žiadne trovy nevznikli.

20. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.